

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/12/2021
Identifikačné číslo spisu: 1218010214
Dátum vydania rozhodnutia: 23.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1218010214.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného X. Y. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 23. marca 2021 v Bratislave, o dovolaní obvineného X. Y. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 12. februára 2020, sp. zn. 2To/92/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného X. Y. sa odmieta.

Odôvodnenie

I.

Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II (ďalej aj „prvostupňový súd“ alebo „okresný súd“) z 10. júla 2019, sp. zn. 1T/25/2018, bol obvinený X. Y. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

si od presne nezisteného času roku 2013 až do dňa 7. marca 2016 v rôznych časových intervaloch od doposiaľ neustálenej osoby neoprávnene zadovážoval omamné látky, heroín, pričom zadovážený heroín v mieste jeho trvalého bydliska na Ž. XX v V. a v jeho okolí, po predchádzajúcej telefonической dohode prostredníctvom mobilných telefónnych účastníckych staníc XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX ďalej predával drogovu závislým osobám L. Y., U. E.Ž., I. U., P. T. a ďalším konzumentom drog, pričom za sprostredkovanie predaja ho aj dodával B. V., pričom heroín (diacetylmorfín) je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do I. skupiny omamných látok.

Za to mu prvostupňový súd podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona prvostupňový súd zrušil výrok o treste:

- trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II z 31. mája 2018, sp. zn. 6T/2/2018, právoplatného 28. júna 2018,

- rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo 17. januára 2019, sp. zn. 3T/69/2018, právoplatného toho istého dňa,

- trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II z 1. marca 2019, sp. zn. 3T/115/2018, právoplatného 20. marca 2019,

ako aj ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona prvostupňový súd obvinenému uložil ochranný dohľad na dobu troch rokov.

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozhodujúc o odvolaní obvineného X. Y. proti uvedenému rozsudku prvostupňového súdu uznesením z 12. februára 2020, sp. zn. 2To/92/2019, odvolanie obžalovaného X. Y. podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

II.

Dovolanie

a vyjadrenie k nemu

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave podal obvinený X. Y. dovolanie prostredníctvom pre dovolacie konanie ustanovenej obhajkyne JUDr. Denisy Hostačnej písomným podaním z 15. novembra 2020, podaným na poštovú prepravu 16. novembra 2020, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), písm. g), písm. i) Trestného poriadku.

Dôvod dovolania uvedený v § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku je podľa obvineného naplnený tým, že jeho odvolanie proti rozsudku prvostupňového súdu bolo pridelené senátu 2To krajského súdu, ktorého predsedníčkou bola JUDr. Magdaléna Blažová. Predsedníčka senátu vytýčila verejné zasadnutie na 15. januára 2020 a vzhľadom na to, že obvinený sa naň nedostavil, vydala naňho príkaz na zatknutie. Predsedníčka senátu pritom podľa obvineného nezobrala do úvahy skutočnosť, že bol uznaný za dočasne práceneschopného, čo aj doložil potvrdením o práceneschopnosti, ktoré sa nachádza v spise, čo považuje za neprimeraný zásah do jeho základných ľudských práv. Dňa 6. februára 2020 bol obmedzený na osobnej slobode a sudca krajského súdu JUDr. Peter Šamko ho 7. februára 2020 vzal do väzby a zároveň určil termín verejného zasadnutia na 12. februára 2020. Následnému verejnemu zasadnutiu predsedal JUDr. Peter Šamko namiesto JUDr. Magdalény Blažovej, pričom obvinený je toho názoru, že došlo k zmene zloženia senátu, hoci k nemu môže dôjsť len v odôvodnených prípadoch, napr. ak je sudca dlhodobo práceneschopný. Vzhľadom na to, že JUDr. Magdaléna Blažová nebola práceneschopná, došlo podľa názoru obvineného k zámene v rozpore so zákonom a rozvrhom práce krajského súdu, pretože podľa obvineného mala 12. februára 2020 rozhodovať JUDr. Magdaléna Blažová ako predsedníčka senátu namiesto JUDr. Petra Šamka. Z tohto dôvodu rozhodoval krajský súd podľa obvineného v nezákonnom zložení.

Naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. g) Trestného poriadku obvinený odôvodnil tým, že na prvostupňovom súde prebehol 6. februára 2019 o 16.00 hod. výsluch svedkov U. E. a L. Y., ktorí boli obmedzení na osobnej slobode na základe príkazu na zatknutie podľa §

88 ods. 1 Trestného poriadku. Obvinený v tejto súvislosti poukázal na znenie § 34 ods. 1 Trestného poriadku (predovšetkým na vetu, podľa ktorej má obvinený právo v konaní pred súdom vypočúvať svedkov, ktorých sám navrhol alebo ktorých s jeho súhlasom navrhol obhajca, a klásť svedkom otázky), § 88 ods. 3 Trestného poriadku a doplnil, že osobná sloboda svedkyne U. E. bola obmedzená 5. februára 2020 o 16.10 hod. a osobná sloboda svedka L. Y. bola obmedzená 6. februára 2019 o 9.40 hod. Obaja svedkovia boli súdom vypočutí do 24 hodín od ich zadržania, s tým, že o termínoch ich výsluchov sa súd snažil obvineného informovať len 2 hodiny pred ich vykonaním. Z vyššie uvedených ustanovení pritom podľa obvineného vyplýva, že aj keď má obhajcu, môže svedkom klásť otázky aj sám a v tomto ohľade mu zo strany súdu mali byť vytvorené také podmienky, aby toto právo mohol aj reálne uplatniť.

V čase konania výsluchov svedkov súdom bol obvinený vo svojom vtedajšom zamestnaní, v ktorom pri sebe nemohol mať mobilný telefón a teda z objektívnych dôvodov bol nezastihnuteľný. Je preto toho názoru, že tým, že prvostupňový súd určil termín výsluchov svedkov počas jeho pracovnej doby a v dostatočnom predstihu ho o nich neinformoval, de facto mu znemožnil sa na nich zúčastniť a tým mu neumožnil uplatniť právo klásť im otázky, čím zásadne porušil jeho právo na obhajobu. Obvinený pritom zdôraznil, že súd nebol pri vykonávaní oboch výsluchov v časovej tiesni, pretože v oboch prípadoch mal minimálne 48 hodín na to, aby predmetné výsluchy mohli byť vykonané aj v jeho prítomnosti, čo znamená, že súd ich mohol vykonať aj nasledujúci deň, kedy by sa ich mohol zúčastniť. Vzhľadom na to, že obaja svedkovia vypovedali v neprospech obvineného, to, že obvinenému nebolo umožnené konfrontovať ich a klásť im otázky považuje rovnako za porušenie zásady kontradiktórnosti konania a rovnako tak považuje vykonané výsluchy za v rozpore so zákonom.

Napokon, naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku odôvodnil obvinený tým, že prvostupňový súd vyhodnotil obsah záznamu telekomunikačnej prevádzky nesprávne v jeho neprospech. Hovor z 15. augusta 2015 o 5.11 hod. podľa obvineného jasne dokazuje, že si chcel kúpiť drogu, avšak súd daný hovor nesprávne vyhodnotil tak, že drogu ide predať. Rovnako tak prvostupňový súd považoval výpovede svedkov L. E., U. M. F., W. C. a P. U. za účelové, pretože boli v rozpore s inými dôkazmi. V zmysle zákona však súd nemôže hodnovernosť svedkov opierať len o protichodné výpovede iných svedkov, ktoré sú navyše nepodložené inými dôkazmi.

Na základe uvedeného obvinený dovolaciemu súdu navrhol, aby na podklade podaného dovolania v zmysle § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach § 2 ods. 9, § 34 ods. 1 Trestného poriadku, napadnuté rozhodnutie postupom podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal prvostupňovému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II (ďalej len „prokurátor“) písomným podaním zo 17. februára 2021, v ktorom vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku uviedol, že obe súdne inštancie bez akýchkoľvek pochybností správne vyhodnotili skutkový stav a jeho právne posúdenie, pričom v odôvodnení sa vysporiadali so všetkými rozhodujúcimi aspektmi dôležitými pre ukladanie trestov.

Vo vzťahu k ďalším obvineným uplatneným dovolacím dôvodom prokurátor uviedol, že ani v jednom z nich nemal za spochybnené, že v konaní pred prvostupňovým, ako aj odvolacím súdom boli porušené práva obvineného na spravodlivý proces.

Na základe uvedeného prokurátor navrhol, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného bez preskúmania veci podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 19. februára 2021.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Súčasne však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Úvodom je potrebné uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Zároveň je potrebné poukázať na to, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku, sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (uznesenie najvyššieho súdu zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120, roč. 2012).

Podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak súd rozhodol v nezákonnom zložení.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal, že o jeho odvolaní rozhodoval senát krajského súdu nezákonnom zložením, pretože mu predsedal JUDr. Peter Šamko namiesto JUDr. Magdalény Blažovej.

K tomu možno uviesť, že o odvolaní obvineného rozhodoval senát 2To, ktorý sa podľa rozvrhu práce krajského súdu skladal z riadiacej predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Blažovej, predsedu senátu JUDr. Petra Šamka a člena senátu JUDr. Michala Valenta. V rámci senátu 2To bola predmetná vec pridelená členovi senátu JUDr. Michalovi Valentovi, ktorý však nevykonával funkciu predsedu senátu, preto nemal právo predsedáť senátu v tejto veci (§ 16 ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a contrario). Z tohto dôvodu JUDr. Michal Valent ako sudca spravodajca určil termín verejného zasadnutia na 15. januára 2020 (č. l. 878 spisu) a tomuto verejnému zasadnutiu predsedal jeden z dvoch predsedov senátu 2To, a to JUDr. Peter Šamko. Treťou členkou senátu bola podľa zápisnice o verejnom zasadnutí (č. l. 884 spisu) JUDr. Magdaléna Blažová (ktorá bola podľa rozvrhu práce riadiacou predsedníčkou senátu, avšak pri rozhodovaní v konkrétnej veci môže senátu predsedáť iba jeden z predsedov senátu; zvyšní sa na rozhodovaní podieľajú v pozícii členov senátu).

Keďže obvinený X. Y. sa na verejné zasadnutie nedostavil a svoju účasť žiadnym spôsobom neospravedlnil, verejné zasadnutie 15. januára 2020 bolo odročené na neurčito s tým, že na obvineného bude vydaný príkaz na zatknutie. Na základe príkazu na zatknutie, vydaného predsedom senátu JUDr. Petrom Šamkom (č. l. 890 spisu), bol obvinený X. Y. 6. februára 2020 zatknutý (č. l. 891 spisu), 7. februára 2020 vypočutý predsedom senátu JUDr. Petrom Šamkom (č. l. 894-899 spisu) a toho istého dňa vzatý do väzby s tým, že mu bol zároveň oznámený termín verejného zasadnutia, určený na 12.

februára 2020, ktorý obvinený i jeho obhajca vzali na vedomie (č. l. 899 spisu).

Verejnému zasadnutiu dňa 12. februára 2020 predsedal JUDr. Peter Šamko a členmi senátu boli podľa zápisnice z tohto verejného zasadnutia JUDr. Magdaléna Blažová a JUDr. Michal Valent, ktorý ako sudca spravodajca podal na základe spisov správu o stave veci, zameranú na otázky, ktoré treba riešiť (č. l. 911-912 spisu). Nie je teda pravdivé tvrdenie obvineného, že o jeho odvolaní nerozhodovala JUDr. Magdaléna Blažová. Taktiež je potrebné poukázať na to, že pri rozhodovaní o odvolaní obvineného na verejnom zasadnutí ide o senátne rozhodovanie, čo znamená, že rozhoduje celý trojčlenný senát, nielen samotný predseda senátu. Znamená to, že je celkom bez významu, či by sa JUDr. Magdaléna Blažová verejného zasadnutia 12. februára 2020 zúčastnila v pozícii členky senátu alebo predsedníčky senátu, v oboch prípadoch by sa podieľala na rozhodovaní o odvolaní obvineného v rámci senátu odvolacieho súdu.

Možno preto uzavrieť, že senát krajského súdu rozhodoval v zákonom zložení v zmysle rozvrhu práce, a to aj s JUDr. Magdalénou Blažovou ako členkou senátu. Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku tak v predmetnej veci naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Uvedené dovolacie dôvody boli podľa obvineného naplnené vykonaním výsluchov svedkov U. E. a L. Y., obmedzených na osobnej slobode podľa § 88 ods. 1 Trestného poriadku, bez prítomnosti obvineného, čím došlo k zásadnému porušeniu jeho práva na obhajobu a takto vykonané výsluchy považuje obvinený za získané v rozpore so zákonom.

K tomu je potrebné v prvom rade uviesť, že výsluchy svedkov U. E. a L. Y., ktorých osobná sloboda bola obmedzená podľa § 88 ods. 1 Trestného poriadku, sa nevykonávali na hlavnom pojednávaní ani na verejnom zasadnutí a z tohto dôvodu predmetnú dovolaciu námietku obvineného nie je možné podradiť pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku. Túto dovolaciu námietku by tak bolo možné hodnotiť len z hľadiska toho, či bolo neprítomnosťou obvineného na výsluchoch týchto svedkov zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu (v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku) a či takto vykonané výsluchy boli vykonané zákonným spôsobom (v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku).

Zároveň je však potrebné uviesť, že vo vzťahu k tejto dovolacej námietke obvinený nesplnil podmienku dovolania uvedenú v § 371 ods. 4 Trestného poriadku, podľa ktorej dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. a) až písm. g) Trestného poriadku nemožno použiť, ak namietaná okolnosť bola dovolateľovi známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Zmyslom ustanovenia § 371 ods. 4 Trestného poriadku je predísť tomu, aby konanie pred dovolacím súdom slúžilo ako možnosť namietat nové a nové nedostatky, ktoré mohli byť zhojené už v konaní pred súdom nižšieho stupňa. Zákonodarca v tejto súvislosti totiž predpokladal, že pokiaľ bola namietaná vada dovolateľovi známa už v pôvodnom konaní a tento sa ju nesnažil odstrániť pri prvej novej príležitosti, nejde o vadu tak závažnú, aby ju bolo potrebné preskúmať v dovolacom konaní, a v podstate by mohlo ísť len o špekuláciu dovolateľa smerujúcu k predĺženiu celého konania.

Z predloženého spisového materiálu nie je zjavné, že by obvinený alebo jeho obhajca nemožnosť účasti

obvineného na výsluchoch svedkov U. E. a L. Y., resp. nezákonnosť takto vykonaných výsluchov kedykoľvek v priebehu konania či už pred prvostupňovým alebo odvolacím súdom namietali, hoci im táto skutočnosť musela byť zrejmá najneskôr od prečítania výpovedí týchto svedkov na hlavnom pojednávaní 5. marca 2019 (č. l. 813 spisu). Naopak, po prečítaní výpovede svedkyne U. E. zo 6. februára 2019 z č. l. 790-792 spisu obvinený nemal žiadne pripomienky (podľa protokolácie v zápisnici o hlavnom pojednávaní z č. l. 813 spisu) a po prečítaní výpovede svedka L. Y. zo 6. februára 2019 z č. l. 796-797 spisu obvinený uviedol: „nezakladá sa to na pravda, lebo to je jedna rodina a oni si myslia, že ja som im dal matku zavrieť.“ (č. l. 813 spisu).

Keďže uvedené skutočnosti (nemožnosť účasti obvineného na výsluchoch svedkov, nezákonnosť takto vykonaných výsluchov) obvinený prvýkrát namietal až v podanom dovolaní, nesplnil tak podmienku predpokladanú podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku, čo má za následok, že dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku v predmetnej veci nie sú dané.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a sice, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb. Dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, to znamená nie je prípustné právne účinne namietať, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (uznesenie najvyššieho súdu z 18. decembra 2012, sp. zn. 2 Tdo 73/2012, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2014 - II.).

Vychádzajúc z uvedeného je potrebné konštatovať, že dovolacie námietky obvineného, týkajúce sa nesprávneho hodnotenia záznamov telekomunikačnej prevádzky, ako aj výpovedí svedkov vyhodnotených v jeho neprospech, sú námietkami skutkovými, t. j. vzťahujú sa k správnosti a úplnosti zisteného skutkového stavu, ktorý však dovolací súd pri dovolaní podanom obvineným nemôže v zmysle § 371 ods. 1 písm. i), časť vety za bodkočiarkou Trestného poriadku skúmať ani meniť. V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je skutkový prieskum dovolacím súdom vylúčený, vzhľadom na zákaz skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku [§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, veta za bodkočiarkou]. Skutkový prieskum by bol v dovolacom konaní možný len v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

S poukazom na uvedené možno konštatovať, že ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku v predmetnej veci naplnený nebol.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v predmetnej veci nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanoveniami § 371 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), písm. g), písm. i) Trestného poriadku a z tohto dôvodu dovolanie obvineného X. Y. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.